

рини запазени въ черквата „Св. Архангелъ“ е причината, че тя е претърпѣла пожаръ отъ второто нападение на кърджалии и даалии въ 1798 година и разширяването ѝ въ 1819 година, когато е била пресъградена почти наново.

II. Споредъ лѣтописа на трѣвненеца Попъ Йовчо обнародванъ въ сборника на М-то на Народн. Просв. кн. II и III отъ П. Р. Славейковъ, ясно се изтъква обстоятелството, че прѣдѣлата на Попъ Йовча, „Челокѣкъ нѣкой именемъ Димо, отъ Ѣласти адриано-полскиа“... дошелъ въ 1680 година въ село Трѣвна, което намѣрилъ добре благоустроено и ползуващо се съ пълни свободи, и се установилъ тукъ. Кое то потвърждава, че черквата „Св. Архангелъ“ е съществувала преди 1680 г.

Отъ изказанитѣ до тукъ данни и съображения не остава мѣсто за съмнение, че Трѣвненската черква „Св. Архангелъ“ е строена преди падане на България подъ турска властъ. Бихме могли да посочимъ на още данни отъ предания, обаче избѣгваме обширни изложения.

III. Най-автентиченъ източникъ, отъ който ще почерпимъ сведения и потвърдимъ основаването на Трѣвненската черква е историята на Българския народъ. Тя ще ни напѣти къмъ епохитѣ, презъ които сж се появили християнски храмове въ България; тѣ сж три:

1. Епохата на владичеството на Източната Римска Империя—Константинъ Велики до идването на Аспаруха 330—679.

2. Епохата отъ покръщаване на Българитѣ до падане подъ Византия 864—968.

3. Епохата на Асѣновци 1186—1241.

Появяване на Трѣвненската черква въ първата и втора епохи не може да се допустне, Трѣвна въ тия времена не е била известна, както и Търново. Населението въ тия Балкански покрайнини, прѣснато въ недостѣпни планински усои е имало много слаби връзки съ отдалечения престоленъ гр. Преславъ.